

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: A. O.**, proti **žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 2. 2007, č. j. 41 Cad 159/2006 - 24,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 2. 2007, č. j. 41 Cad 159/2006 - 24, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností shora označené usnesení krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele ze dne 9. 8. 2006 o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě podané stěžovatelem proti rozhodnutí žalovaného (sp. zn. 46678/2006/OSV - Sm ze dne 31. 7. 2006) ve věci dávky státní sociální podpory.

Krajský soud své rozhodnutí opřel o zjištění o výši stěžovatelova invalidního důchodu (7851 Kč) a nákladů na byt v Z. u. č. 28 v B., které představovaly cca 2500 Kč měsíčně. Soud uvážil, že výše stěžovatelova příjmu přesahuje výrazně částku životního minima a provedl úvahu o možné výši předpokládané odměny advokáta, a to na částku 3000 Kč – za této situace nepokládal podmínky pro ustanovení zástupce za splněné (osvobození od soudních poplatků).

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že výplata jeho důchodu činí pouze 6670 Kč, uvedl, že náklady na pobyt v domově důchodců činí 7000 Kč a částka 3000 Kč na odměnu advokáta zasahuje do jeho poměrů nepřijatelně.

Stěžovatel tak namítá nesprávné skutkové a právní posouzení věci (§ 103 odst. 1 písm. d/ a a/ s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí vázán důvody a rozsahem kasační stížnosti (§ 109 s. ř. s.) a shledal, že je důvodnou.

Žadatel požádal o ustanovení advokáta v žalobě dne 9. 8. 2006.

V soudním spise se nachází jednak rozhodnutí ČSSZ o důchodu stěžovatele ze dne 31. 1. 2006 (7851 Kč), na potvrzení o majetkových poměrech stěžovatel uvedl v části 28., o dlužích, dluh ve výši 3400 Kč a skutečnost, že mu měl být důchod „zastaven“ po určité měsíce. Touto skutečností se soud nezabýval, ač z ní patrně plyne to, že v kasační stížnosti stěžovatel opakovaně uvádí, že pobírá jako důchod pouze částku 6670 Kč, přičemž již v žalobě byl neurčitě uváděl nějaké pohledávky, které má hradit. Podle ustálené judikatury zdejšího soudu je nutno při rozhodování o podmínkách pro osvobození od soudních poplatků pro účely ustanovení zástupce ex offio přihlížet nejen k výši žadatelových příjmů, ale též k výši jeho výdajů; Nejvyšší správní soud za této situace pokládá otázku stěžovatelových příjmů i výdajů za neobjasněnou; v tomto ohledu bude třeba vést stěžovatele k podrobnějšímu vyjádření; situaci by mohl usnadnit i fakt, že stěžovatel je umístěn podle soudního spisu v domově důchodců a lze očekávat možnost spolupráce s tamní sociální pracovníci. Novou skutečností je nepochybně i výše nákladů za pobyt v tomto zařízení, které bude nutno rovněž zohlednit. Nelze také nevidět, že v průběhu řízení o žalobě došlo ke změně advokátního tarifu, v posuzované věci jde o 100% navýšení, což je fakt, který by měl soud rovněž náležitě vyhodnotit.

Krajský soud v Brně podle názoru Nejvyššího správní soudu tedy nezjistil zcela přesně a úplně skutkový stav věci a nemohl pak vyhovět požadavku na náležitou aplikaci právní normy; proto bylo napadené usnesení zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem zde vysloveným; v novém rozhodnutí rozhodne též o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2007

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu